

опціонів» чи методу мультиплікаторів. Зокрема, метод мультиплікаторів є доволі швидким, ефективним та адаптивним до різноманітних підприємств завдяки використанню підібраних специфічних мультиплікаторів.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 (Редакція від 23.04.2021) № 2597-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19>
3. Дамодаран А. Инвестиционная оценка: Инструменты и методы оценки любых активов / Асват Дамодаран ; Пер. с англ. — 6-е изд. — М. : Альпина Бизнес Букс, 2018. — 1345с.
4. Огиер Т. Настоящая стоимость капитала. — К.: "Днепр", 2019 — 288 с.
5. Малых Н.И. Современные подходы к оценке стоимости компании / Н.И. Малых, Н.А. Проданова // Statistics and Economics. — 2020. — № 6. — С. 79-84.
6. Чирокова Е. Как оценить бизнес по аналогии: Пособие по использованию сравнительных рыночных коэффициентов / Елена Чирокова. — 4-е изд., испр. и доп. — М.: Альпина Паблишер, 2017. — 284 с.

УДК 657.6.

Ходзицька В.В.,

к.е.н., доцент,

доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПРОЗОРІСТЬ ПРИНЦИПІВ УПРАВЛІННЯ: СТРАТЕГІЯ УНИКНЕННЯ БАНКРУТСТВА

В сучасних умовах загострення конкурентної боротьби, розвиток управлінських технологій орієнтує бізнес на процеси довгострокового

прогнозування та визначення основних напрямів розвитку господарюючого суб'єкта, що забезпечують високий рівень рентабельності його діяльності. Ступінь ефективності процесів прийняття та реалізації стратегічних рішень сучасними корпораціями в першу чергу визначається якістю інформації, якою забезпечується система стратегічного менеджменту.

Посилення конкуренції спонукає представників різних галузей кардинально переглядати технічну, цінову політику, а також основні підходи до ефективного управління підприємством. Запорукою успіху в даному випадку є використання комплексного підходу, що включає впровадження сучасних методів управління, реінжиніринг бізнес-процесів, тотальне управління якістю, модернізацію виробництва, використання передового досвіду провідних зарубіжних підприємств. Для здійснення даної мети сучасні суб'єкти господарювання потребують ефективної системи стратегічного менеджменту, орієнтованого на розробку загальної стратегії розвитку і постановку на її основі стратегічних цілей, спрямованих на досягнення сталої переваги бізнесу перед конкурентами..

Серед механізмів формування капіталу одним з найскладніших є питання оптимізації його структури.

Оптимальна структура капіталу являє собою таке співвідношення використання власних і позикових коштів, при якому забезпечується найбільш ефективна пропорційність між коефіцієнтом фінансової рентабельності і коефіцієнтом фінансової стійкості.

Підприємство, яке використовує тільки власний капітал, має найбільш високу фінансову стійкість, але позбавлене можливості швидко збільшувати масштаби виробництва (тому що не може забезпечити формування необхідного додаткового об'єму активів в періоди сприятливої кон'юнктури ринку) і не використовує фінансові можливості приросту прибутку на вкладений капітал.

Позиковий капітал характеризується достатньо широкими можливостями залучення, особливо при високому кредитному рейтингу підприємства, наявності застави чи гарантії поручителя, забезпечує ріст

фінансового потенціалу підприємства при необхідності суттєвого розширення його активів і зростання темпів росту обсягу його господарчої діяльності.

Але, в той же час, використання такого капіталу генерує найбільш небезпечні фінансові ризики в господарській діяльності підприємства – ризик зниження фінансової стійкості та втрати платоспроможності. Рівень цих ризиків зростає пропорційно зростанню питомої ваги використання позикового капіталу.

Серед недоліків збільшення капіталу підприємства за рахунок позикового капіталу також слід відзначити високу залежність вартості позикового капіталу від коливань кон'юнктури фінансового ринку, складність процедури залучення.

Таким чином, підприємство, що використовує позиковий капітал, має більш високий фінансовий потенціал свого розвитку (за рахунок формування додаткового обсягу активів) і можливість приросту фінансової рентабельності діяльності, однак в більшій мірі генерує фінансовий ризик і загрозу банкрутства, які зростають по мірі збільшення питомої ваги позикових коштів в загальній сумі власного капіталу.

Список використаних джерел:

1. Фатенок-Ткачук А.О. Організація обліково-аналітичного забезпечення процесу формування стратегії розвитку підприємства. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2015. № 2. С. 82-91.
2. Шевчук В. Р. Стратегічний управлінський облік як інформаційне підґрунтя стратегічного менеджменту підприємства. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2014. № 797. С. 417-422.